

"... כפי שיבוע לך יש לי קשיים מסויימים בצבא מהסיבה הפשוטה שאיני מצליח להתייחס לכך כפי שדורשים ממני - דורשים לבצע בלי לחשוב, דברים מחוסרי הגיון, לדעתי, ולכן לפעמים יש לי התקלוינות, שבהם כמובן אני המפסיד כי 'המפקד המיד צודק'."

" לנו יש תנאים טובים ביותר, לא אוכל לאמר לך איפוא אני נמצא, אך אספר לך שאני ב'חיל פלדה' נמצא בקיבינימט."

" תנאי המגורים כאן טובים, בחים טרומיים, חשמל, 4 בחדר, הדבר הגרוע ביותר הוא הזבובים הטרדניים, שמטרידים במיוחד אופי, הרגתי כבר כ-15, ועוד ידי נטויה."

" אני מרגיש איך שהתיבשתי בצבא, הייתי רגיל לסדר יום מלא פעולה, מחשבה וקונטרונטציות, עם בעיות שונות, וכאן, בצבא, הכל מוכתב ועלי רק לבצע... הייתי רגיל להיות היוזם בשנת שירות, לנסוע, להתווכח, לבוא במגע עם אנשים... אני מנסה לעודד את עצמי שעוד 10 חדשים הכל יעבור..."

"... ובכן, אני חולה בימים טרופים אלה, וכרגע אני שוכב בחדר 'בידוד': המילה בידוד היא צחוק לרש, כי זה כמו החנה רכבת- עוברים, שרים, צוחקים, שורקים, ואפילו רואים טלויזיה. וכל זה מראה שהמרפאה מהווה מוקד לכל מיני אנשים שאיני רואה כל קשר ביניהם לבין רפואה..."

"... התרגלתי כ"כ למדבר שחוששני שאהפוך לאיש מדבר גזעי..."

על רגשות ומצבי רוח

"... מתברר שאח עם הזמן מיתמתמת! בושי לך! זה פילא, אך למה את מחיאשח? תאמיני לי שזה לא מתאים לך... פשוט - את ויאוש זה כמוני ובלט..."

"... חבל שאח לפעמים שוקעת עד כדי ראיית החיים במשקפיים שחורים, חשוב מאד לדעת למצוא את היפה שבחיים, ולאסוף חוויות, כי סה"כ אצטצ לא טוב להשאר בחדר לבד, למרות שזה יותר רגוע... אנו צעירים, עלינו לאסוף חוויות, ולא רק לשם זכרונות אלא גם לפתוח אשיותנו..."

"... אל תצפי ליותר מדי מהעמיד, עלייך לנסות להוציא את המאכסימום מההווה, העתיד יתן את שלו, ולא תמיד כפי שהיית רוצה או בזמן שהיית בוחרת..."

"... לדעתי, מה שרצוי לנו על מנת להיות מאושרים, הוא למצוא את הטוב, ונוכל למצוא רק אם נחפש אותו... אבל אני משוכנע שהוא קיים."

"... אל תכני את רגשותייך כטפשות!! גם לא את מחשבותייך! ברגע שמשחו מטריד אותך זה דורש תשובה! טפשות תשאירי לאחרים..."

6/9/72

... "כאן עדיין הם ביום אך קריר כלילה כך שאינני יכול לאמר שחסר לי חוט, מה שפך שכן, אני כמור אוהב את הקיץ, אך לעומת זאת בחורף יש יופי שונה. לדעתי העונה היא רק תירוץ כי כאשר מאושרים, הן גשם והן שמש לא יכולים להשפיע...
אינני יודע מה הרגשת על כל שהתרחש במינכן, אני הייתי המום, לא רק על עצם ההריגה, אך על חוסר ההתחשבות בכל המוסכמות. לדעתי במעשה זה הרסו את כל הטעם באולימפיאדה שמטרתה לקרב שונאים. חבל שהעיניין הסתיים בצורה כל כך טרגית. זה רק ממחיש לנו שעלינו להזחר בכל מקום בו אנו נמצאים, ועלינו לשמור על עצמנו בלי לסמוך על אחרים.

7/10/72

בתגובה על מותו של מאיר הרניק בתאונת דרכים :

"- אך מה אפשר לעשות אלו הם החיים, איך צמר פעם אדם חכם, " המוות הוא הנותן טעם לחיים". אני מכין את הרגשתך כאשר היית בבית הקברות. גם אני הרגשתי כך בפעם הראשונה, אך לצערי מאז היה עלי לעלות מטפר רב של פעמים ללויות אנשים אהובים. זו הצרה בקיבוץ כי שם כל אחד מוכר וזכור לטוב, בעיקר במצבים אלה. אין בוירה אלא להסתגל גם לצד זה שאיננו נעים אך מופיע מדי פעם ודוקא ברגעים לא צפויים.
ככה זה החיים, לא הכל הולך כמו שהיינו רוצים שיילך.

16/12/72

" ידידות אמיתית בין בני אדם נמדדת דוקא בזמנים קשים, כי פשוט מאד לשמור על ידידות כאשר נפגשים הרבה ויש זמן, ידידות אמיתית נמדדת כאשר לא מתאפשר להתראות הרבה וכאשר הקשר למרות הכל לא ניתק ונשאר חזק.

24/12/72

" יש לי הרושם שהמצב אצלך קצת "נחם", הן בקשר ללימודים ובכלל באופן כללי, 'אז תראה', זה קורה לכל אחד, שתקופות כאלה, זה טבעי וזה טוב, כי אם לא יהיו תקופות של ירידה כיצד תורגש העליה והטוב בחיים ?

31/1/73

" הקורט נגמר בדיוק בעוד שבוע, הוץ מזה, מה אומר לך, אני מתחיל להרגיש טוב, כי הסוף הגיע.
אינך יודעת כמה זה טוב לדעת שעוד שבוע אחת סמל - סוף סוף תהיה אחד שמקשיבים לו ורואים אותו כבן אדם ולא כהייל פיון. בקשר לקורס קצינים עדיין אינני יודע, החלטתי די טרפית שאינני הולך, פשוט נמאס לי להיות חניך ואין לי כוח לזה עוד
1/2 שנה.

המשך: קטעי מכתבים של ארנון

בתגובה על שאלת מדריכה על ילדה בעייתית:

"... קשה לענות כי אינני מכיר אותה, באופן כללי, אל חתני לה השומת לב בולטת, כי אז האחרים אצב יקנאו בה ומצבה יהיה יותר קשה, צריך בעדינות לערבב אותה עם היתר, להמריץ אותה להשתתף במעולות, להטיל עליה תפקיד קטן מדי פעם, ובכלל, להפעילה עי' דחיפות קטנות מאחור כדי לעזור לה לעלות בעליה"...

על הקבוצ

"... אני חושב שאדם שחי שקבוצ מבוסס לא צריך לראות את עצמו כנמלה אשר מוסיפה נדבק על נדבק כדי לחזק בנין קיים; יותר נכון לראות זאת כאילו הקבוצ הוא גזע של עץ בו אנחנו, הצעירים, הענפים שעליהם העלים, ואם הענפים האלה יקוצצו, יחנוון העץ... המבוגרים פורשים, ואז צריכים לבוא כוחות חדשים שיבנו ויפתחו את הקבוצ בהתאם להתקדמות הזמן..."

בלויתו האחרונה למיכל זיו ביום 14.10.73

"... חשבתי שבטח את שואלת את עצמך מה אחי - אז אני בריא ושלם, וכמוכן שיש המון דברים על הלב, חברים, ידידים... אך מסתדרים. יש גם רבעים שבא לך לבכות מגלוי אנושיות של אנשים אך אספר לך הכל כשנפגש..."

"... אני נורא מקווה שכל החברה בסדר, מסרי להם ד"ש חם ושיהיו בריאים כמוני. חחזיקו מעמד שם בעורף כי הרי אחם הגב שלנו..."

"אני מנסה לעזור וזה מאד מעניין כי לכל אחד יש קו מחשבה אשר לרוב הוא מסעה לגבי עובדות החיים הפשוטות."

"זה נעים כאשר אני יכול להרגיש שאני עוזר למישהוא". "אני מיכן להסביר, לנסות לשכנע אך לצוות - לעולם לא."

הפילוסופיה התבטאה - בשלמות עצמית "העיקר תמיד בכל גיל ובכל זמן ובכל מעשה שעושים במשך החיים הוא לפחות שלם עם עצמך לדעת שאכל שכל מה שעושים, עושים תוך מחשבה וידיעה", "החטא הגדול ביותר הוא לעשות משהוא בניגוד למצפון".

"בחיי אדם ישנן עליות וירידות, השיא אינו מסמל סוף אלא, נקודה שהגיעה לסיומה. לכן העליות והירידות אינן מרפזות על הסוף, הסוף יבוא מנקודה מסוימת באמצע ויקטע ללא קשר לשיא".

מהרחוריו בהומור: "אל תיתן לספס עליך, אינך עמוד".

"אהבה אינה חטא כל עוד אינה מקצוע".

וביתר רצינות: "אסור להתנגד לטבע..."

"אני חושב שבעוד שנה אהיה הייל, ומה יקרה אז?"

"לאן שלא אלך זה מסוכן כך שמהפחד לצערי אינני יכול לשחרר אותך."

" אל תהיי עצובה החיים יפים כאשר יודעים להנות מהם וכאשר מחפשים את היפה בהם. האהבה היא אחד מהדברים היפים ביותר אשר קיימים ". " האהבה זה לדעת להבין, לדעת להרגיש כאב ברגע אחד, ושמחה ברגע שני, לדעת לקבל את השני כמו שהוא, לעזור לו כאשר קשה לו, לנחמו כשהוא עצוב, והדבר הכי חשוב הוא לדעת לסלוח למישגים שהשני עושה, ולהבין. "

" הכי חשוב בחיים זה למצוא את היופי בהם מבלי להיות טפש ולהתעלם מהרע. הוא קיים אך צריך לדעת להסתדר איתו. "

" החיים הינם קשים ולכף חובה על כל אחד להנות מהם למרות הקושי. - היה חכם אחד שאמר - כדי שנהנה מהסמחה הייבת להיות גם עצבות ".

" בחיים לפעמים ישנן תקופות קשות, צריך לדעת להתגבר עליהן - לעבור אותן מבלי שזה יזיק לך יותר מדי. " " את חייבת לזכור שהחיים אחשובים מהמתים כי הם צריכים להמשיך לחיות. דמעות אסור לעצור זה תמיד מקל - לבכות. זה טבעי שלפעמים נעשים רגשנים הרי איננו מכונה. "

" זה לא חכמה להיות רציני תמיד, חכמה היא גם לדעת מתי לצחוק ולהיות שובב וקל דעת, חכמה היא נוסף גם לידיעת דברים גם תמיד לשמור על שמחת חיים כי זה הכי חשוב - השמחה ".

" איזה יופי של פרח הרי החיים יפים כמוהו - לכך חובה לשמוח ".

" לא חשוב יותר מדי על דת וערכים דרך חיים וכו', יותר חשוב מכל אלה ביחד, זה להיות מאושר, לשמוח בחיים, בלימודים, בבית ובכל מקום כי בלי שמחת חיים שום ערכים לא עוזרים ".

ארנון שאוהב לעזור, אינו כועס ותמיד מבין לדעת לקבל אדם כמות שהוא, אצלו כלל ראשון בגישה כלפי בני אדם וכן התחשבותו כזולת.

על כך אמר :

" חשוב מאד תמיד כשבאים במגע עם אנשים בפרט וידידים במיוחד להיות עירני לחגובותיהם ולנסות להרגיש את רגשותיהם כדי להשתדל לא לפגוע בהם, זה לדעתי עקרון חשוב מאד כדי לשמור על ידידים. " " תמיד זקוקים לחברה, במוקדם או במאוחר. "

" צריך לחשוב גם על הצד השני לא רק על הצד האחד. אלא באותה מידה גם על הצד השני החשוב גם באותה מידה... בכל מקרה לגבי כל יצור אנושי ".

" ידידים זה דבר יקר מציאות אשר תמיד צריכים לו.

בעיקרי אמונתו באדם יחס השיבות עליונה לכנות ואמון -

" מוכרחים להאמין באדם... כי בלי אמון באדם לא יתכנו יחסים חברתיים כלשהם תיווצר חברה של חיות בה כל אדם מנסה לאכול את חברו ".

" נכון, כבדהו וחשדהו ", אך גם כבדהו ולא רק חשדהו. " צריך לתת תמיד לכל אדם להוכיח את עצמו מבלי שהוא נקטל מראש ".

" כדאי לבדוק כל דבר לפני שמאמינים. לא טוב להיות קשור לקו מסוים טוב תמיד להיות פשרני כי אחרת לא מצליחים להסתדר עם אנשים ".

